

Krigen, nu er bortfaldet, saa er det Arbejde, der paahviler Sogneraadformændene, alligevel saa stort, at de Lønninger, der kunde fastsættes efter de gamle Regler, maa siges at være for smaa. Det ærede Medlem Hr. J. P. Larsen henstillede, at der gaves en yderligere Bemyndigelse. Jeg tror, hele dette Spørgsmaal hænger sammen med Landkommunaloven. Jeg tror, at vi paa det landkommunale Omraade er undergaaet en saadan Udvikling, at Landkommunalloven af 1867 er meget forældet, og jeg tillader mig at henstille til den højtærede Minister at optage Spørgsmaalet om en Revision af denne Lov. Jeg tror, at skal vi over til nye Former for vor kommunale Styrelse, maa det ske gennem Revision af denne forældede Lov.

Indenrigsministeren (Kragh): Jeg takker de ærede Ordførere for den Tilslutning, de har givet Lovforslaget, og skal i Anledning af de Udtalelser, der er fremkommet, kun gøre en ganske enkelt Bemærkning. Jeg skal sige til det ærede Medlem Hr. Henningsen, at Spørgsmaalet om, hvorvidt man burde optage Landkommunalloven af 1867 til Revision, godt kan tages op til Overvejelse, men jeg mener rigtignok ikke, at denne Revision burde gøre det muligt at gøre Stillingen som Sogneraadmedlem lønnet, saaledes at den blev til et Embede fra at have været og endnu at være et kommunalt Ombud. Jeg tror, det vilde føre til Konsekvenser ud over Landet, som i Virkeligheden ingen kan ønske skulde indtræde, og som jeg i hvert Tilfælde absolut maa tage Afstand fra.

Naar det nu foreslaas i det kommende Aar ligesom i de tidligere at øge den Sum til Medhjælp for Sogneraadenes Formænd, som tidligere lovmæssigt har været fastslaaet, er det netop i Erkendelse af, at om end en betydelig Del af det ekstraordinære Arbejde, som Krigstiden medførte for Sogneraadformændene, er bortfaldet, er dog det Arbejde, der paahviler dem, saa omfattende, at det er naturligt, at de faar et passende Beløb, hvorved de kan skaffe sig den fornødne Medhjælp. Jeg mener, at det i hvert Fald i det kommende Skatteaar vil være rimeligt at blive staaende ved den midlertidige Bestemmelse, saaledes som Lovforslaget ogsaa tilsigter, idet det neppe endnu kan siges, at man har fuld Klarhed over Karakteren af det i den kommende Tid Sogneraadformændene paahvilende Arbejde, og det maa jo være Grundlaget, hvorpaa man skulde bygge en endelig Lovgivning. Om man

saa til den Tid skal gaa til en yderligere Forhøjelse, ja, det kan jeg paa det Grundlag, der for Tiden foreligger, ikke udtale mig om. Men i øvrigt gentager jeg min Tak til de ærede Ordførere for den Tilslutning, Lovforslaget har faaet.

Hermed sluttede Forhandlingen.

Lovforslagets Overgang til anden Behandling
vedtoges uden Afstemning.

Den næste Sag paa Dagsordenen var:

Fortsettelse af anden Behandling af Forslag til Finanslov for Finansaaret fra 1. April 1922 til 31. Marts 1923.

Forhandlingen genoptoges.

Staaing: I Betænkningen til Lovforslaget findes der under Nr. 106 en Oplysning om et Samraad, der er afholdt angaaende Bestyrelsen af Apoteker. Det ærede Medlem Hr. Rode talte i Gaar om dette Samraad og om en Række Forhold vedrørende Apotekervæsenet, specielt et enkelt Sted her i Landet. Jeg haaber, at Formanden vil tillade mig at knytte blot nogle enkelte Ord til Spørgsmaalet om Apotekerne og at rette en Forespørgsel til den højtærede Justitsminister.

Det drejer sig om den Nødstilstand, der i Virkeligheden er for Farmaceuter, idet et ganske betydeligt Antal af disse i Øjeblikket er uden Beskæftigelse, og dette Antal forøges bestandig. Det er saaledes oplyst for mig, at der i Øjeblikket er 80 habile Farmaceuter arbejdsløse, og at der til Medhjælpereksamen i April indstiller sig 45 nye, saaledes at Antallet med dem vil komme op paa 125, og da der kun er en Afgang paa 12—15 Farmaceuter aarlig til Apotekerbestillingen, synes det at være tydeligt, at der i dette forholdsvis lille Fag ikke kan blive Beskæftigelse nok for de paagældende. Jeg henstiller derfor til den højtærede Justitsminister, om ikke Tiden er inde, af Hensyn til disse fortvivlede Forhold i dette lille Fag, til at tage en Nyordning af Forholdene ved Apotekervæsenet, af Bestyrelsen af Apotekerne, under Overvejelse, saaledes at man eventuelt gik over til Statsdrift, fri Næring eller noget i den Retning, at der kunde blive Mulighed for, at de Folk, der